

РАДИОНИЦА II

ТЕХНИКА ОБДУКЦИЈЕ ЖИВОТИЊА

Маринковић Дарко¹, Аничкић Милан¹, Нешић Владимир²

¹Катедра за патолошку морфологију, ²Катедра за судску ветеринарску медицину и законске прописе

Факултет ветеринарске медицине, Универзитет у Београду

Ветеринарска патологија је део патологије која је значајна грана медицинских наука (грчки Παθολογία, πάθος – патња, болест, λόγος – реч, у ширем смислу наука) која се бави болестима. Она се у ширем смислу бави проучавањем природе обољења, а представља везу и синтезу базичних грана медицине (анатомија, хистологије, микробиологија, имунологија, паразитологија, физиологија, патофизиологија и др.) и клиничке медицине са циљем изучавања структурних и функционалних промена у ћелијама и ткивима органа или органских система у оквиру одређених обољења. Главне области ветеринарске патологије су патолошка анатомија и патолошка хистологија.

Обдукција или некропсија представља методу биолошког и медицинског истраживања и уједно основна метода у оквиру патологије као медицинске гране. Она се дефинише као планско отварање и систематски преглед леша с циљем утврђивања, проучавања и објашњења патолошко-анатомских промена на основу којих треба донети закључак о узроку смрти или постојању болести. На основу ове дефиниције може се закључити да је основни циљ обдукције утврђивање патолошких промена на органима, као и утврђивање значаја и повезаности ових промена са одређеним болесним стањима.

У оквиру хумане медицине обдукцијом се баве искључиво специјалисти патологије и судске медицине. За разлику од хумане медицине, обдукције поред специјалиста ветеринарске патологије често обављају и ветеринарски форензичари, специјалисти епизоотиологије, а по потреби и ветеринари на терену. У оквиру практичне наставе из патологије на Факултету ветеринарске медицине, током основних студија студенти се упознавају и савлађују технику обдукције животиња. Али и поред интензивне едукације током студирања стиче се утисак да ветеринари на терену недовољно владају обдукционом техником. Ова чињеница може бити један од основних разлога што се обдукција ван факултета и ветеринарских института не обавља на прави начин, обавља се ретко или се не обавља уопште иако је значајан фактор у дијагностици и сузбијању болести, као и у смањењу штета нарочито у интензивном гајењу животиња.

Упознавање са материјом (активност 1)

Теоретско предавање о дефиницији, врстама обдукције, типовима егзентерације органа, месту и времену вршења обдукције, прибору за извођење обдукције, основним принципима обдукционог рада, мерама опреза, деловима обдукције, постморталним променама и дескрипцији промена које се током обдукције запажају на органима.

Практичан рад (активност 2)

Током практичног дела радионице, полазници ће имати прилику да се упознају са техником обдукције животиња приликом демонстрационе обдукције овце/телета. Полазницима радионице биће омогућено да се током демонстрационе обдукције упознају са редоследом и техником обдукције. Такође, упознаће се са начином прегледа и макроскопским карактеристикама органа. Биће истакнути детаљи прегледа солидних

органа - положај, облик, величина, боја органа (и промена на органима), конзистенција као и унутрашња грађа органа, као и начина дескрипције уочених промена. Код прегледа луминозних органа - дигестивног, респираторног и урогениталног система као и крвних судова обратиће се пажња на детаље прегледа поменутих органа – њихову ширину, количину и карактеристике садржаја у њиховом лумену, као и њихову унутрашњу страну (слузница или интима, зависно од врсте органа). Посебна пажња биће обрађена на препознавање постморталних промена и њихово разликовање од заживотних патоморфолошких промена. Полазницима радионице биће демонстрирано узорковање и адекватно паковање органа за хистопатолошки преглед.

Интерактивна учионица (активност 3)

Након завршетка практичног рада критички ће се разматрати и коментарисати резултати обављене обдукције.

Провера ефективности (активност 4)

На крају радионице сваки од полазника ће добити тест са 10 питања кроз која треба да покаже усвојена знања у вези са дефинисањем и врстама обдукције, обдукционом техником, типовима егзентерације органа, основним принципима обдукционог рада, постморталним променама и дескрипцији промена које се током обдукције запажају на органима (минималан број тачних одговора је 6 од укупно 10 питања).

Остали релевантни подаци

Број наставника који ће учествовати у извођењу радионице: Дарко Маринковић, ванредни професор, Милан Аничкић, асистент, Владимир Нешић, ванредни професор, Катедра за патолошку морфологију и Катедра за судску ветеринарску медицину и законске прописе, Факултет ветеринарске медицине, Београд

Фаза и место реализације

Активности 1 и 4 је могуће спровести у предаваоници Хотела Палисад на Златибору.

Активности 2 и 3 је могуће спровести у Ветеринарској станици „Дими вет“ у Мачкату.

МАКСИМАЛАН БРОЈ УЧЕСНИКА 20.